

Анто́н Па́влович Че́хов

ТВОРЧИСТЬ

Антон Павлович-Чехов — російський письменник, драматург. Творив він у кінці ХІХ століття, але й тепер, у ХХІ столітті ми зустрічаємося з ним часто. Твори його є у кожного, хто має більш-менш пристойну бібліотеку. Вистави, поставлені за його п'єсами, і зараз ідуть у багатьох театрах. Коли пишеш про Чехова-драматурга, варто згадати й про те, що Антон Павлович — майстер «малого жанру». Згодом на основі деяких власних оповідань він створив драматичні твори для сценічної постановки. Здається, Чехов — гуморист. Але розважальність — це те, що лежало на поверхні. Насправді ж і в оповіданнях, і в драмах автор описує реальні проблеми життя: лицемірство, підлість, жадібність людей, убогість і забитість простого люду, низьку культуру.

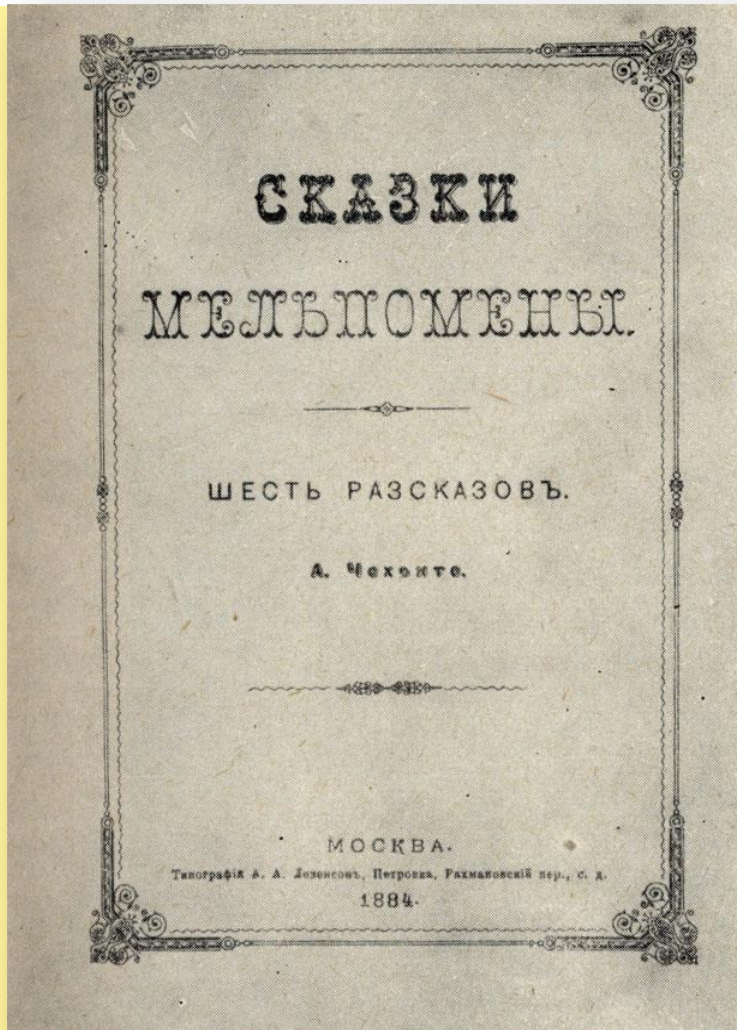
АРХИВЪ „СТРЕКОЗЫ“.

Письмо донскаго помѣщика Степана Владиміровича Н къ ученому сосѣду д-ру Фридриху.

Дорогой Сосѣдушко!

Фридрихъ (забылъ какъ по батюшкѣ, извините великодушно!) Извините и простите меня стараго старикашку и недѣльную душу человѣческую за то, что осмѣливаюсь Васъ беспокоить своимъ жалкимъ письменнымъ лѣнкетомъ. Вотъ ужъ цѣлый годъ прошелъ, т. е. погрузился въ волны вѣчности, какъ Вы изволили поселиться въ нашей части свѣта по сосѣдству со мной мелкимъ человѣчкомъ, а я все еще не знаю Васъ, а Вы меня тоже не знаете. Позвольте-жъ драгоценный сосѣдушко хотя посредствомъ сихъ старческихъ героглифовъ познакомиться съ Вами, пожать мысленно Вашу ученую руку и поздравить Васъ съ прїѣздомъ изъ Санктъ-Петербурга въ нашъ недостойный материкъ, населенный мужиками и крестьянскимъ народомъ т. е. плебейскимъ элементомъ. Давно искалъ я случая познакомиться съ Вами, жаждалъ, потому что наука въ нѣкоторомъ родѣ мать наша родная, все одно какъ и цивилизация и потому что сердечно уважаю тѣхъ людей, знаменитое имя и званія которыхъ увѣчанное ореоломъ популярной славы лаврами, кивалами, орденами, лентами и аттестатами съ дипломомъ гремитъ какъ громъ и молнія по всѣмъ частямъ вселеннаго міра сего видимаго и невидимаго т. е. подлуннаго. Я пламенно люблю астрономовъ, поэтовъ, метафизиковъ, приватдоцентовъ, химиковъ и другихъ жрецовъ науки, къ которымъ Вы себя причисляете чрезъ свои умные факты и отрасли наукъ т. е. продукты и плоды. Говорятъ, что вы много книгъ напечатали во время умственного сидѣнія съ трубами, градусниками и кучей заграничныхъ книгъ съ заманчивыми рисунками. Недавно заѣзжалъ въ мои жалкія владѣнія, въ мои руины и развалины мѣстный максимусъ понтифексъ отецъ Герасимъ и со свойственнымъ ему фанатизмомъ бранилъ и порицалъ Ваши мысли и идеи касательно человѣческаго происхожденія и другихъ явленій міра видимаго и невидимаго и возставалъ и горячился противъ Вашей умственной сферы и мыслительнаго горизонта покрытаго свѣтилами и аэроглитами. Я не согласенъ съ о. Герасимомъ касательно Вашихъ умственныхъ идей, потому что живу и читаю одной только наукой, которую Провиденіе дало роду человѣческому для вырѣтїя изъ недръ міра видимаго и невидимаго драгоценныхъ металловъ, металлоидовъ и брилліантовъ, но все таки простите меня, батюшка, насекомого еде видимаго, если я осмѣлюсь опровергнуть постариковски нѣкоторыя Ваши идеи касательно естества природы. О. Герасимъ сообщилъ мнѣ, что будто Вы сочинили сочиненіе, въ которомъ изволили изложить не весьма существенныя идеи на шотъ людей и ихъ первороднаго состоянія и допотопнаго бытія. Вы изволили сочинять что человѣкъ произошелъ отъ обезьянскихъ племенъ мартишекъ орангутанекъ и т. п. Простите меня старичка, но я съ Вами касательно этого важнаго пункта не согласенъ и могу Вамъ запятую поставить. Ибо, если-бы человѣкъ, влѣститель міра,

У 1880 , будучи студентом першого курсу, Чехов помістив в журналі «Бабка» розповідь «Лист до вченого сусіда» і гумореску «Що найчастіше зустрічається в романах, повістях тощо» . Це був його дебют у пресі.

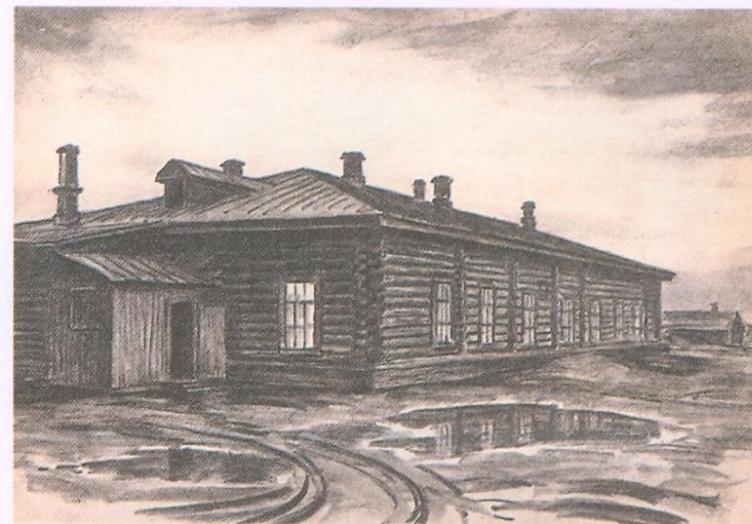

У наступні роки Чехов писав оповідання, фейлетони, гуморески — «дріб'язок» під псевдонімами Антоша Чехонте і Людина без селезінки або їх варіантами, або зовсім без підпису, у виданнях «малої преси», переважно гумористичних: московських журналах «Будильник», «Глядач» та ін і в петербурзьких гумористичних тижневиках «Осколки», «Стрекоза». Чехов співпрацював з «Петербурзької газетою» (з 1884 р., з перервами), з суворінської газетою «Новий час» (1886–1893 рр.) і з «Російськими відомостями» (1893–1899 рр.). У 1882 Чехов підготував перший збірник оповідань «Витівка», але він не вийшов, можливо, через цензурні труднощі. У 1884 вийшла збірка його оповідань — «Казки Мельпомени» (за підписом «А. Чехонте»).

На Сахалін Чехов прибув 11 (23) липня. За кілька місяців перебування на ньому Чехов спілкувався з людьми, дізнавався історії їх життів, причини посилання і набирав багатий матеріал для своїх нотаток.

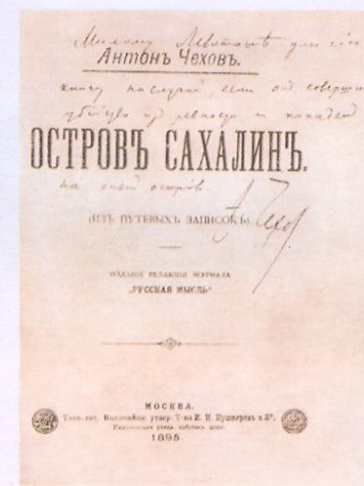
Він провів справжню перепис населення Сахаліну, зібравши кілька тисяч карток про жителів острова. У наступні 5 років Чехов писав книгу «Острів Сахалін. У 2005 на Сахаліні вперше в Росії опубліковані в одному виданні «Бути може, стануть в нагоді і мої цифри...» матеріали сахалінської перепису А. П. Чехова.

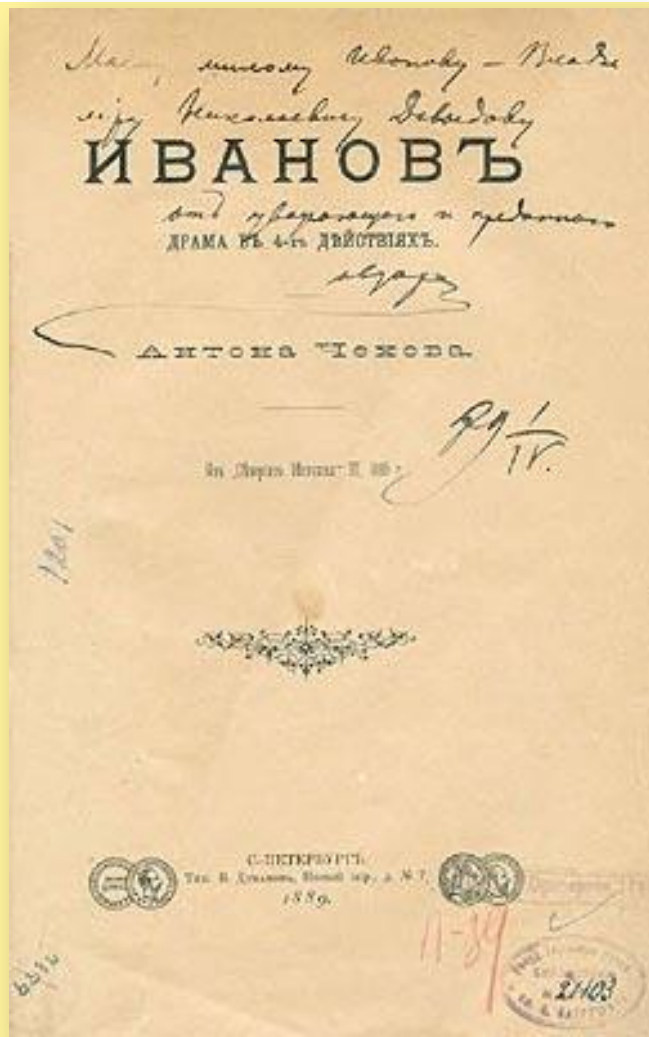
11 ⚡ Остров Сахалин. Одно из бывших тюремных зданий в городе Александровске. Рисунок С. М. и С. С. Чеховых

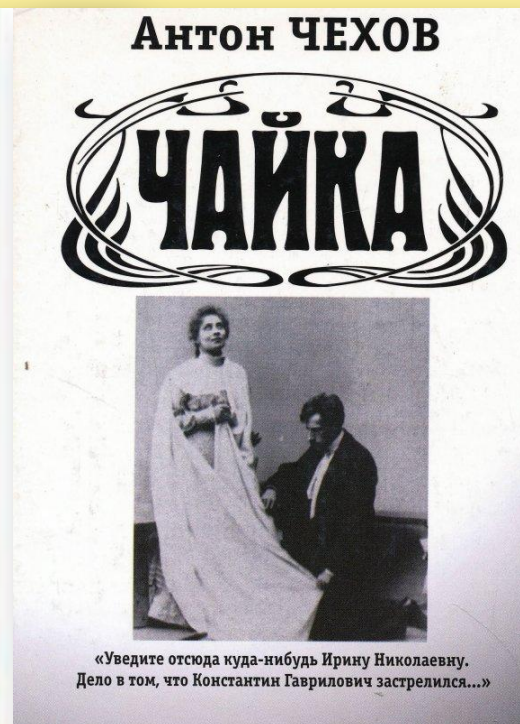
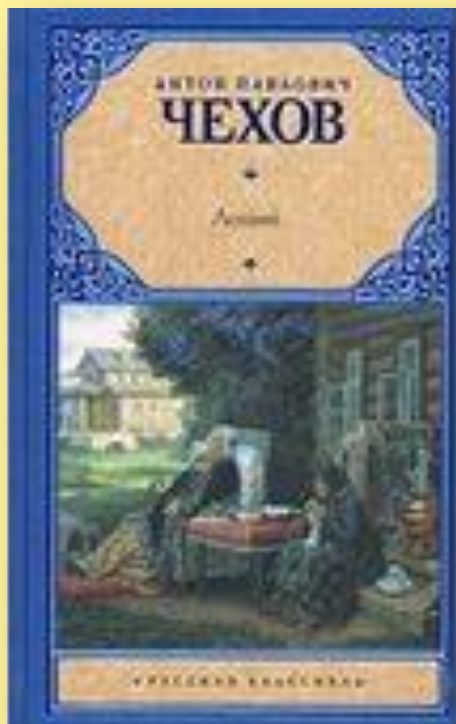
12 ⚡ Остров Сахалин. Раковка каторжан

13 ⚡ Обложка книги А. П. Чехова

Першою п'єсою Чехова, поставленої на сцені, була драма «Іванов». Це історія надломленої інтелігента, який по початку будував грандіозні плани, а потім у безсиллі змирився перед життєвими перешкодами. «Іванов» – це психологічна драма мислячої людини, який перетворився на невдачу, розвиток відомої теми «зайвої людини» в російській літературі, але вже в драматичній формі і з драматичним змістом.

Крім цієї п'єси Чехов написав цілий ряд драматичних творів: «Лісовик» (1889), «Чайка» (1896), «Дядя Ваня» (1889), «Три сестри» (1900), «Вишневий сад» (1903) і сценок – водевілів: «Весілля» (1889), «Ювілей» (1891), «Ведмідь», «Пропозиція» (1888).

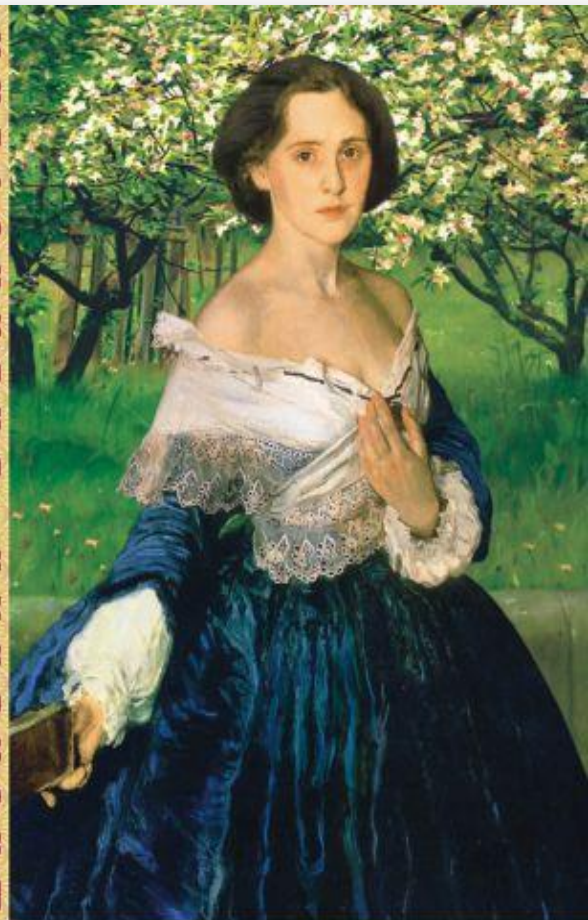
Автор цих п'єс належить до кола творців європейської нової драми, з якою пов'язаний переворот у сценічному мистецтві і народження нової театральної системи. Театр Чехова проходить кілька етапів розвитку. «Іванов», приміром, об'єднує стару і нову театральні системи, а вже в «Чайці», «Вишневий сад» і «Трьох сестрах» драматург виступає як основоположник епічного театру.

«Вишневий сад», найостанніша і найзнаменитіша чеховська п'єса.

Її популярність багато в чому пояснюється тим, що в ній Чехов, всупереч звичайній своїй відстороненості від соціальної злободенності і тим більше політичної боротьби, на перше місце висуває тему зіткнення різних суспільних груп та ідеологій, які існували й конфліктували один з одним в тодішній Росії, Росії рубежу століть .

ШКОЛЬНА БІБЛІОТЕКА

А.ЧЕХОВ

ВИШНЕВЫЙ САД

FOLIO

З 1890 по 1892, після повернення до Москви з поїздки по Сахаліну, Чехов оселився в невеличкому двоповерховому флігелі на Малій Дмитрівці. Тут він працював над книгою «Острів Сахалін», розповідями «Стрибуха», «Дуель», «Палата № 6». Флігель зберігся до нашого часу і відзначений пам'ятною дошкою з барельєфом А. П. Чехова.

ПАЛАТА № 6.

РАЗСКАЗЪ

Ант. П. Чехова.

МОСКВА.

Типографія П. Д. Ситова и Ко., Вязовая ул., соб. домъ.
1893.

Чехов пройшов і через провали, і через аншлаги. На його долю випали і шквал критики, і єлейна похвала, але драматург мав сміливість бути оригінальним і неповторним. Можливо, тому що Чехов не намагався копіювати когось, а прагнув бути самим собою, писати про те, що ясно й зрозуміло, що хвилює. Його творами захоплюються і в наші дні.